Poznań, dnia 28 października 1947 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 28

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

303

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 października 1947 r.

w sprawie zakazu urządzenia imprez rozrywkowych w dniach 1 i 2 listopada 1947 roku.

Na podstawie art. 113 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 80, poz. 555) oraz art. 17 i 18 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. 11. 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. Ust. Nr 14, poz. 74) zarządzam:

§ 1.

Teatry, kina i lokale rozrywkowe winny być zamknięte w dniach 1 i 2 listopada br. Wszelkie imprezy rozrywkowe na te dni wyznaczone należy odwołać.

§ 2.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia karani będą w drodze postępowania karno-administracyjnego.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:
(—) St. Brzeziński.

304

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 10 października 1947 r.

o zmianie § 5 rozporządzenia o zwalczaniu wścieklizny u zwierząt.

Niniejszym zmieniam treść § 5 mego rozporządzenia z dnia 5. 7. 47 o zwalczaniu wścieklizny u zwierząt (Pozn. Dz. Wojew. Nr 24, poz. 243) w ten sposób, że § 5 otrzymuje następujące brzmienie:

Na zasadzie art. 93 ustęp drugi, pkt 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) zmienionego ustawą z dnia 16. 4. 1938 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) koszty rejestracji psów ponoszą gminy.

Natomiast koszty znakowania psów ponoszą ich właściciele.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

305

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 29 września 1947 r.

o ochronie rybołówstwa.

Obwody rybackie (rzeki) są nadal terenem niedozwolonych połowów ryb i raków przez osoby nie posiadające upoważnienia do wykonywania rybołówstwa. Bezprawne łowienie ryb

i raków musi być zaniechane, a przestępstwa z tego tytułu będą jak najsurowiej karane w ramach obowiązujących przepisów. W związku z powyższym przypominam, że obowiązująca nadal ustawa z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) między innymi zabrania:

1. wykonywania rybołówstwa bez posiadania osobistego dowodu rybackiego (karty rybackiej dla dzierżawcy obwodu rybackiego, względnie karty wędkarskiej i pozwolenia od dzierżawcy dla wędkarza) art. 81 ustawy,
2. połowu ryb przy użyciu materiałów wybuchowych, trujących, odurzających i narzędzi kaleczących ryby (np. ości) za wyjątkiem wędki (art. 85 ustawy),
3. połowu ryb i raków w okresie ochronnym (okresie rozmnażania się) oraz usuwania, uszkadzania lub niszczenia ikry ryb względnie raków (art. 85 ustawy),
4. połowu ryb i raków niewymiarowych (art. 82 ustawy),
5. przegradzania wód otwartych w sposób uniemożliwiający swobodny przepływ ryb i używania do połowu urządzeń stałych (art. 83 ustawy).

Celem wytępienia kłusownictwa odnośne władze, opierając się na obowiązujących postanowieniach karnych, zastosują do winnych z całą bezwzględnością najwyższe wymiary kar. Ostrzega się że:

a) winni nielegalnego połowu ryb i raków podlegają w myśl przytoczonej ustawy o rybołówstwie, w zależności od szkodliwości przekroczenia **karze grzywny do 30 000 złotych i karze aresztu do 3-ch miesięcy,** oraz konfiskacie złowionych ryb i użytego sprzętu rybackiego (art. 85 i 86 ustawy) oraz dekretu z dnia 16. 9. 1945 r. o podwyższeniu grzywień i kar pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312)
b) winni bezprawnego używania i przechowywania materiałów wybuchowych w myśl kodeksu karnego podlegają karze do 5 lat więzienia (art. 216 i 218 Dz. U. R. P. Nr 60 z r. 1932).

Podając powyższe do wiadomości publicznej wzywam ogół społeczeństwa, dzierżawców obwodów rybackich oraz członków Towarzystw Wędkarskich do współdziałania z władzami w tępieniu kłusownictwa rybackiego.

Wojewoda:
wz.:
(—) Mgr Radzicki Józef,
Wicewojewoda.

306
OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 7 października 1947 r.

w sprawie zamknięcia drogi wojewódzkiej Nr 51 na odcinku od km 21,700 do km 24,000 w powiecie czarnkowskim.

Zgodnie z § 33 zarządzenia ministerialnego z dnia 26. 6. 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611), podaje się do wiadomości że:

1. W związku z wykonywaniem przebudowy na drodze wojewódzkiej Oborniki—Przybychowo w powiecie czarnkowskim, zostanie zamknięty aż do odwołania dla wszelkiego ruchu publicznego odcinek tej drogi od km 21.700 do km 24.000 (Połajewo—Przybychowo).
2. Zamknięcie przewiduje się na okres od dnia 13. 10. 47 r. do dnia 15. 11. 1947 r.
3. Droga objazdowa prowadzi od drogi Oborniki—Przybychowo w km 21,700 do km 24.000 po drodze gminnej i nawierzchni gruntowej równoległej do zamkniętego odcinka.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Wł. Stefański,
wz.
Naczelnika Wydziału.

307
OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 8 października 1947 r.

w sprawie zamknięcia drogi państwowej Nr 16/3 na odcinku od km 95,500 do km 99,600 w powiecie śremskim.

Zgodnie z § 33 zarządzenia ministerialnego z dnia 26. 6. 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) podaje się do wiadomości że:

1. W związku z wykonywaniem przebudowy na drodze państw. Nr 16/3 Ostrów—Poznań w powiecie śremskim, zostanie zamknięty aż do odwołania dla wszelkiego ruchu publicznego odcinek tej drogi od km 95,500 do km 99,600 (Koszuty—Kórnik).
2. Zamknięcie przewiduje się na okres od dnia 7. 10. 1947 r. do dnia 1. 11. 1947 r.
3. Droga objazdowa prowadzi od drogi Ostrów—Poznań w km 96,000 do Kórnika przez Trzebietówki—Celestynowo po drodze na nawierzchni gruntowej.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Karol Mackiewicz,
Naczelnik Wydziału.

308
OGŁOSZENIE OKRĘGOWEJ DYREKCJI DRÓG WODNYCH WE WROCŁAWIU

z dnia 17 października 1947 r.

w sprawie przedsiębiorstw komunikacyjnych, które przeszły na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31. 1. 47 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) i orzeczenia Ministra Komunikacji z dnia 27 sierpnia 1947 r. ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 10 września 1947 r. (M. P. Nr 116, poz. 734) oraz upoważnienia Ministerstwa Komunikacji (pismo z dnia 1 września 1947 r. Nr 1-4-14/102/47 r.) — ogłasza się terminy sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych niżej wymienionych przedsiębiorstw komunikacyjnych, które przeszły na własność Państwa.

L.p. M.P.	Nazwa i przedmiot przedsiębiorstwa	Miejsce położenia	B. właściciel m. zamieszkania	Miejsce i termin sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego
1	Neue Norddeutsche u. Vereinigte Elbeschiffahrt A. G.	Majątek przeds. znajdujący się na terenie Państwa Polskiego.	Ad rubr. 2.	Biura P. Z. W. Słubice, Krosno dla składników majątkowych przedsięb. mieszczących się na terenie właściwego terytorialnie Zarządu. 20. XI. 1947 r.
2	Motorschiff-Reederei „Oder" G. m. b. H. (M. R. O.)	"	"	" 21. XI. 1947 r.
3	Transport-Genossenschaft zu Berlin e. G. m. b. H.	"	"	" 24. XI. 1947 r.
4	Dampfer Genossenschaft deutscher Strom- u. Binnenschiffer G. m. b. H.	"	"	" 25. XI. 1947 r.
5	Schlesische Dampfer Compagnie Berliner Lloyd A. G. — Hamburg.	"	"	" 26. XI. 1947 r.
8	Ostdeutsche Reederei-Fracht Kantor O. H. G. Kunheim u. Hadmouth, spółka cicha, dawn. Caesar Wolheim.	"	"	" 28. XI. 1947 r.

Wzywa się przedstawicieli przedsiębiorstw w/w. do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego, celem zgłoszenia ewentualnych uwag lub zarzutów.

Dyrektor:
(—) Inż. Józef Kajzar.

309
ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 20 września 1947 r.

w sprawie zwalczania zarazy i pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy i pomoru świń w chlewni Ob. Swaryczewskiego Mikołaja, Kulasa Antoniego, Kurpisza Kaspra w Krzycku Wielkim oraz w gospodarstwie rolnym Włoszakowice Nr 120 (tartak), na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355; rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2—III—1/5 zarządzam co następuje.

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą i pomorem świń stanowi zagroda Ob. Ob. Swaryczewskiego Mikołaja, Kulasa Antoniego, Kurpisza Kaspra w Krzycku Wielkim oraz gospodarstwo rolne

Włoszakowice Nr 120 (tartak). W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody osady gromad Krzycko Wielkie i Włoszakowice.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza i pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające np. 4,5% wodny roztwór krezolanu, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza wet. dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 29. r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przwozowych, przeładowywanie lub skierowywanie do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyła-

dowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gminę Włoszakowice.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wyprowadzania świń do tego okręgu;
3. wypędzania świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekaraz weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Roszkiewicz.

310

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. CHODZIESKIEGO

z dnia 16 września 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącej do Ob. Speiera w Podaninie, gm. Chodzież na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda Ob. Speiera Stanisława w Podaninie, gm. Chodzież. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody i osady wsi Podanin, gm. Chodzież.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osobom, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczeniu i codziennemu odkażeniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winni oczyścić i odkazić ręce, ubranie i ubuwie.

W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4,5% wodny roztwór krezoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechowywać w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich a takich świń, Zarząd odnośnej Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowywane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie. W innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowej lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gminę i miasto Chodzież.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń do tego okręgu;
3. wypędzania świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Sierakowski.

311

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. SZAMOTULSKIEGO

z dnia 15 września 1947 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w Kobylnikach, Bininie, Smolnicy, Nowej Wsi, Szamotułach, Śmiłowie, Biezdrowie na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prezydenta R. P. z dn. 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) oraz zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2—III—1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagrody zapowietrzone:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda maj. Kobylniki, Smolnica Ob. Przybyła Wiktora w Smolnicy, Szkoła Rolnicza w Nowej Wsi p. W. Ob. Sitarza Wł. Osiedle Szamotuły, Ob. Rena Ignacego w Bininie, Ob. Turka w Śmiłowie, Ob. Kaczmarka Bolesława w Biezdrowie.

W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam zagrody: wieś Smolnicę, gromadę Kobylniki zabudowania gospod. byłego maj. Nowa Wieś wraz z mieszkaniami służby pofolwarcznej wzdłuż szosy do szkoły powszechnej włącznie. Osiedle Szamotuły, między szosą do Obrzycka i drogą do Szczuczyna. Binino huby od szosy Wronki—Pniewy wzdłuż drogi w kierunku Głuchowa do zagrody Ob. Kasiora sołtysa wyłącznie. Śmiłowo folwark wraz z budynkami służby folwarcznej i młyna. Biezdrowo osiedle.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór krezolanu, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie

z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń“. Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie gromady i miasta powiatu szamotulskiego.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń“.

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wyprowadzania świń przez ten okręg;

3. wypędzania świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świn hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postępowań karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Susicki.
Wicestarosta.

312

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO RAWICKIEGO

z dnia 23 września 1947 r.

w sprawie zwalczania zarazy i pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy i pomoru świń w chlewni Ob. Beceli Jana w Sierakowie gm. Rawicz oraz Ob. Raczyńskiego Józefa w Sierakowie, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355, rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą i pomorem świń stanowi zagroda Ob. Beceli Jana w Sierakowie (Nr 73 i72). W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam zagrody gromady Sieraków oraz miasta Rawicz.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza i pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające np. 4,5% wodny roztwór krezolanu, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza wet. dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na

celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 29. r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przwozowych, przeładowywanie lub skierowywanie do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam całą gminę Rawicz (z wyjątkiem Sierakowa oraz miasta Sarnowy).

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wyprowadzania świń do tego okręgu;
3. wypędzania świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekaraz weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Frączek Piotr.

313

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO

z dnia 27 września 1947 r.

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy i pomoru świń w chlewni Państwowych Nieruchomości Ziemskich Osowiec, gmina Gębice, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355, rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 Nr Wet. 2-III 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą i pomorem świń stanowi zagroda Państwowych Nieruchomości Ziemskich Osowiec, gmina Gębice. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody majętn. Osowiec wraz z folwarkiem Suszewo.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza i pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające np. 4,5% wodny roztwór krezolanu, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza wet. dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29 1. 29. r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przwozowych, przeładowywanie lub skierowywanie do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gromady: Szydłowice, Linówiec, Orchowo, Orchówko i Wólka Orchowska — wszystkie z gminy Gębice.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wyprowadzania świń do tego okręgu;
3. wypędzania świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekaraz weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Czerkaski.
Wicestarosta.

314

ZARZĄDZENIE
STAROSTY POWIAT. WSCHOWSKIEGO

z dnia 1 października 1947 r.

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w chlewni Ob. Buhuszki Czesława w Przyczynie Górnej Nr 32, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673, przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 28. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą i pomorem świń stanowi zagroda Ob. Buhuszki Czesława.

Przyczyna Górna Nr 32. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony zarazą i pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody wsi Przyczyna Górna.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza i pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające np. 4,5% wodny roztwór krezolanu, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza wet. dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 29. r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowej lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty

i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Tylewice i m. Wschowy.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń do tego okręgu;
3. wypędzania świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez pow. lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Gieremek.

315

ZARZĄDZENIE
STAROSTY POWIAT. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 15 września 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodach Ob. Ob. Kaz. Szymańskiego w Makownicy, gm. Witkowo i Wacława Pretkowskiego z Mierzejewa, gm. Niechanowo, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną stanowią zagrody Ob. Kazimierza Szymańskiego z Nakownicy, gm. Witkowo i Ob. Pretkowskiego Wacława z Mierzewa, gm. Niechanowo.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony, do którego włączam gromadę Makownica, gm. Witkowo i Mierzewo, Czechowo, Jarząbkowo, gm. Niechanowo.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie

i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np 4,5% wodny roztwór krezolanu, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza wet. dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29 1. 29. r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowej lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie miejscowości, położone w gminach Niechanowo i Witkowo.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń do tegoż okręgu;
3. wypędzania świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez pow. lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Mgr Stefan Gabryś,
Wicestarosta.

316

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. CZARNKOWSKIEGO

z dnia 23 września 1947 r.

w sprawie pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodach: Państwowego Gimnazjum i Liceum w Czarnkowie, ul. Kościuszki 92, Księdzyny Marii z gr. Sarbia Wybudowanie, gm. Czarnków, Kotasy Jana w gr. Prusinowo, gminy Lubasz, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23. 3. 1947 r. Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagrody zapowietrzone.

§ 1.

Zagrody zapowietrzone pomorem świń stanowią w Czarnkowie — chlew Państwowego Gimnazjum i Liceum, ul. Kościuszki Nr 92, w Gromadzie Sarbia Wybudowanie — chlewy: Księdzyny Marii, Antochowa Jana, Kwiczaka Antoniego i Petrycha Michała, w Gromadzie Prusinowo — chlewy: Ob. Kotasy Jana, Włodarczaka Antoniego, Furmana Jana, Olszewskiej Gertrudy, Olszewskiej Anny, Urbana Jana, Fąferka Stanisława, Fąferka Józefa, Wiśniewskiego Wincentego. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręgi zapowietrzone:

§ 2.

Ustanawiam okręgi zapowietrzone pomorem świń, do których włączam:

W m. Czarnkowie — wszystkie zagrody ul. Kościuszki i ul. Wronieckiej od ul. Młyńskiej do Domku Szosowego.

W gr. Sarbia Wybud. — zagrody Rataja Jana i Wylegały Antoniego.

W gr. Prusinowo — zagrody: Kurzawskiego Stanisława, Kurzawskiego Zygmunta, Michałka Antoniego, Pytel Marii, Górznego Ignacego, Wieczorkiewicza Maksymiliana, Ratajskiego Stanisława, Łyczykowskiego Zygmunta, Łyczykowskiego Bronisława, Kaczmarka Mariana, Maciejewskiego Franciszka, Radlika Antoniego, Wyrębka Stanisława, Olszewskiego Ignacego, Bydołka Ignacego, Wojciechowskiego Romana, Gawrycha Leona, Garstki Władysława i Garstki Anastazji.

§ 3.

Przy drogach na granicach okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie

i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór krezolanu, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub innych części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza wet. dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29 1. 29. r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagród okręgów zapowietrzonych, wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgów zapowietrzonych jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgów zapowietrzonych jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręgi zagrożone:

§ 11.

Ustanawiam okręgi zagrożone pomorem świń, do których zaliczam: w m. Czarnkowie — pozostałą część m. Czarnkowa, w gr. Sarbia — całą gromadę Sarbia i całą gromadę Sarbka, w gr. Prusinowo — pozostałe zagrody gromady Prusinowo i Wybudowania.

§ 12.

W okręgach zagrożonych zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgów zagrożonych nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgach zagrożonych:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń do tego okręgu;
3. wypędzania świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Fr. Szczerbal.

317

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. RZEPIŃSKIEGO

z dnia 10 września 1947 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psów, będących własnością:

1. Kusyn Maria, zam. w gr. Maczków Nr 33, gm. Cybinka,
2. Lelusz Albina, gr. Maczków Nr 39, gm. Cybinka,
3. Piotrowski Walenty, gm. Maczków Nr 40, gm. Cybinka,

na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33), oraz z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Cały teren powiatu rzepińskiego ustanawiam jako obszar zagrożony wścieklizną.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczając możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzanych (przenoszonych, przewożonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z okręgu zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, milicyjnych i psów inwalidzkich, o ile psy te są wyprowadzane (wynoszone, wywożone) jedynie na chwilowy pobyt poza obręb okręgu zagrożonego wścieklizną, w celu użycia do polowania względnie śledzenia przestępców lub prowadzenia inwalidów.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego rozporządzenia, jak również schwytane przy obławach — będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku pokąsania przez psa względnie kota, należy bezzwłocznie zgłosić w Sołectwie, Zarządzie Gminnym, Post. M. O., Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, przy zastosowaniu dekretu

z dn. 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 10.000,— zł albo jedną z tych kar.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Gorzeński.

318

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO PILSKIEGO

z dnia 28 października 1947 r.

w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy na terenie powiatu pilskiego.

Na podstawie art. 10 pkt. e (ustawy z dnia 21 lutego 1935 r.) o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. z dnia 16. 4. 1935 Nr 27, poz. 198) i § 7 rozp. Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) zarządzam w dniu 28 października 1947 r. ogólne tępienie szczurów i myszy.

Trutki należy pozostawić na miejscu wyłożenia przez 3 dni tj. do dnia 31 października 1947 roku.

1. Odszczurzaniu podlegają wszystkie realności, niewyłączając obiektów państwowych, samorządowych, gminnych, magazynów żywnościowych, (kolejowych) sklepów spożywczych, hoteli, restauracyj, piekarń, rzeźnictw, młynów i innych zakładów przemysłowych.
2. Jako trutkę wyznacza się ciasto fosforowe Wytwórni Chemicznej w Poznaniu „Podkowa".
3. Wszystkie Zarządy Miejskie i Gminne zobowiązane są zaopatrzyć się w dostateczną ilość trutki dla dostarczenia jej właścicielom, względnie administratorom nieruchomości w Referacie Weterynaryjnym tut. Starostwa pokój Nr 284.

Do odszczurzania poszczególnych obiektów jest potrzebna następująca ilość trutki:

A. Dla miasta:

a) na mały dom jednorodzinny jedna porcja;
b) na dom dwu rodzinny dwie porcje;
c) na domy w których znajdują się zakłady przemysłowe jak: rzeźnictwa, piekarnie, lokale restauracyjne i inne 4—5 porcji.

B. Dla wsi:

a) na gospodarstwa do 10 ha 2 porcje;
b) na gospodarstwa od 10 do 15 ha 3 porcje;
c) na gospodarstwa ponad 20 ha, licząc na każde 10 ha po 1 porcji.

4. Zarządy Miejskie i Gminne sporządzą listy, z których winna wynikać ilość zakupionych porcji trutki. Listy te należy skierować po ukończeniu akcji do tut. Starostwa ref. Weterynarii.
5. Przed przystąpieniem do odszczurzania właściciele względnie rządcy nieruchomości zobowiązani są doprowadzić je do stanu należytej czystości, a przede wszystkim usunąć wszelkie odpadki i śmiecie zanieczyszczające posesje, by szczury w okresie tępienia pozbawione były zupełnie pożywienia.

   Gruntowne oczyszczenie domów, podwórzy, piwnic, zabudowań gospodarczych, ogrodów, niezabudowanych placów itp. winno być przeprowadzone 3 dni przed terminem otrzymania tj. do dnia 24. 10. 1947 r.
6. Trutka jest szkodliwa dla ludzi jak i zwierząt domowych, dlatego należy ściśle przestrzegać przepisów umieszczonych na słoikach z trutką.
7. Padłe szczury należy natychmiast spalić wzgl. zakopać co najmniej 35 cm głęboko. Po okresie odszczurzania należy resztki trucizny zebrać i spalić.
8. Z uwagi na to że akcja tępienia szczurów ma na celu nie tylko zapobiegania epidemiom ale także ochronę majątku Obywateli, apeluje się do mieszkańców powiatu by akcji tej okazali należyte zrozumienie i dopomogli w racjonalnej walce z plagą szczurów.
9. Organa kontrolne stwierdzą, czy zobowiązani zastosowali się należycie do niniejszego zarządzenia.
10. Winni niezastosowania się ulegną w myśl art. 22 w/w ustawy, grzywnie do 3.000 zł lub w razie nieściągalności karze aresztu.

Wyłożenie trutki nastąpi na koszt opornego zgodnie z przepisami rozporządzenia o postępowaniu przymusowym administracji z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36/28, poz. 342).

Starosta Powiatowy:
(—) Wacław Cegiełka.

319

ZARZADZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 15 października 1947 r.

w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy na terenie powiatu żnińskiego.

Na podstawie art. 10, pkt. 3 lit. e Ustawy z dnia 21 lutego 1935 o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. nr 27. poz. 198, oraz § 7 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. (Dz U. R. P. nr 76 poz. 476) o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i miejscach

prywatnych na podstawie §§ 1 i 4 rozporządzenia porządkowego Wojewody Poznańskiego z dnia 18. 3. 31 r., w sprawie tępienia szczurów i myszy (Poznański Dziennik Wojewódzki nr 16/31 poz. 276) wobec stwierdzenia znacznego pojawienia się i rozmnażania tych szkodników.

Zarządzam w dniu 5 listopada 1947 r., ogólne tępienie szczurów i myszy.

Trutki należy pozostawić na miejscu wyłożenia przez 4 dni tj. do dnia 8 listopada 1947 r., przy czym ustalam, że ma być wyłożona trutka „Radykalna pasta na szczury", wyrobu chem. Labor. Wielchemia Centrala deratyzacji i dezynfekcji, Poznań, Wielkie Garbary 52, która została przez czynniki urzędowe na miejscu wypróbowana i okazała się bardzo skuteczną.

Wszystkie apteki i drogerie powiatu Żnińskiego posiadające koncesje na obrót truciznami zobowiązane są zaopatrzyć się w dostateczną ilość trutki „Radykalna pasta na szczury" firmy Wielchemia, Poznań, Wielkie Garbary 52, w Referacie Sanitarnym w Żninie.

Odszczurzanie należy przeprowadzić według następujących postanowień:

1. odszczurzaniu podlegają wszystkie realności, nie wyłączając obiektów państwowych, samorządowych oraz szpitali, magazyny żywnościowe, sklepy spożywcze, hotele, restauracje, masarnie, piekarnie, spichrze, młyny i inne zakłady przemysłowe bez względu czy na danej realności szczury się znajdują lub nie.

   Celem uzyskania racjonalnego wyniku odszczurzania poszczególnych obiektów jest nabycie trucizny wg następującej ilości:

   dla miast:

   a) domy 1—2 rodzinne 1 porcję;
   b) domy ponad 2 rodziny 2 porcje;
   c) zakłady przemysłowe i inne od 5—10 porcji, zależy od wielkości.

   dla wsi:

   a) gospodarstwa do 5 ha 1 porcja
   b) „ „ 10 „ 2 porcje
   c) „ „ 30 „ 3 „
   d) „ ponad 30 ha od 5—10 porcji

   Cena jednej porcji wynosi 65,— zł.

3. przed przystąpieniem do tępienia właściciele wzgl. zarządcy nieruchomości zobowiązani są do dnia 3 listopada 1947 r. doprowadzić do należytej czystości posesje w szczególności, wywieźć zawartość śmietników, dołów kloacznych, usunąć wszelkie odpadki itp. zanieczyszczające posesje, by szczury i myszy w okresie tępienia pozbawione były żeru;
4. trutki należy pozostawić na miejscu wyłożenia przez 4 dni tj. od dnia 5 do 8 listopada 1947 r. W terminie wyłożenia trucizny należy zamknąć psy i koty, by nie płoszyły szczurów i nie niszczyły trutek. Trutka jest szkodliwa również dla dzieci i zwierząt domowych, dlatego należy ściśle przestrzegać przepisów na opakowaniach;
5. padłe szczury należy natychmiast spalić wzgl. zakopać conajmniej 75 cm głęboko. Po okresie odszczurzania należy resztki nieużytej trutki zebrać i spalić;
6. kontrolę nad wykonaniem niniejszego zarządzenia przeprowadzą specjalnie wydelegowani funkcjonariusze;
7. niestosujący się do powyższego zarządzenia ulegną karze przewidzianej w art. 22 cytowanej wyżej ustawy do 3.000 zł lub w razie niemożności ściągnięcia karze aresztu do 3 miesięcy. Nadto wyłożenie trucizny nastąpi na koszt opornego zgodnie z przepisami o postępowaniu przymusowym w administracji z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342).

Starosta Powiatowy:
(—) Nowicki
wicestarosta.

320

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA STOŁECZN. M. POZNANIA

z dnia 6 października 1947 r.

w sprawie zniesienia zarządzenia dotyczącego zwalczania wścieklizny psów i kotów.

Wobec zlikwidowania wścieklizny wśród zwierząt (kotów) na obszarze miasta Poznania oraz niestwierdzenia nowych wypadków tej choroby w obrębie miasta Poznania zarządzenie moje, dotyczące zwalczania wścieklizny z dnia 3 marca 1947 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 11 z dnia 21 marca 1947 r. oraz w Orędowniku Zarządu stoł. miasta Poznania Nr 5/6 z dnia 15 maja 1947 r. uchylam.

Prezydent stoł. m. Poznania:
(—) Klauze,
Wiceprezydent.

321

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 30 września 1947 r.

w sprawie maksymalnej taryfy na zarobkowy przewóz osób i towarów pojazdami konnymi i mechanicznymi na terenie powiatu krotoszyńskiego.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) z uwzględnieniem zmian w ustawię z dnia 8. 8. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) zarządzam po wysłuchaniu opinii Zarządów Miejskich i Gminnych pow. krotoszyńskiego oraz

Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, co następuje:

§ 1.

Za zarobkowy przewóz osób i towarów pojazdami konnymi i mechanicznymi na terenie powiatu krotoszyńskiego przedsiębiorcy przewozowi mogą pobierać opłaty wg postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Przewóz towarów pojazdami konnymi: zł

a) zaprzęg jednokonny za 1 godzinę pracy . . . . 100,—
za 8 godzin pracy . . . . 600,—

b) zaprzęg dwukonny za 1 godz. pracy 150,—
za 8 godzin pracy . . . . 1.000,—

Każdą rozpoczętą godzinę liczy się jako pełną godzinę.

Czas trwania przewozu liczy się od stajni do stajni.

Podane wyżej stawki za godzinę pracy mieszczą w sobie zarobek woźnicy, utrzymanie koni oraz konserwację wozu.

Za pracę w niedziele i święta taryfę podwyższa się o 50%.

§ 3.

Przewóz osób pojazdami konnymi: zł

a) za przejazd dorożką jednokonną za 1 km bez względu na ilość osób i rodzaj drogi . . . . 25,—

b) za przejazd dorożką dwukonną za 1 km bez względu na ilość osób i rodzaj drogi . . . . 35,—

c) bagaż do 20 kg wolny od opłaty,
bagaż powyżej 20 kg do 50 kg . . 40,—
bagaż od 50 kg do 100 kg . . . 60,—
bagaż ponad 100 kg — wg umowy.

Postój:

a) pierwsze pół godziny wolne, zł

b) jeżeli postój trwa więcej niż pół godziny za każdą dalszą godzinę . 30,—
jeżeli postój trwa 5 godzin — wg umowy.

Każdą rozpoczętą godzinę liczy się za pełną.

Za przewóz osób pojazdami konnymi w porze nocnej (od 23 do 5 rano) podwyższa się taryfę o 20%.

Właściciel pojazdu konnego upoważniony jest do żądania opłaty wg tej samej taryfy za powrót dorożki do miejsca stałego postoju wzgl. do miejsca skąd nastąpił wyjazd.

§ 4.

Przewóz towarów samochodami: zł
od 1 tony za 1 km drogi . . . . 15,—

§ 5.

Przewóz osób samochodami:

a) za przejazd taksówką (samochodem) za 1 km drogi bez względu na ilość osób . . . . 35,—

b) bagaż do 10 kg wolny od opłaty, zł
bagaż od 10 kg do 50 kg . . . . 25,—

c) za przejazd osób motocyklem 1 km drogi . . . . 20,—

Postój:

a) pierwsza godzina wolna od opłaty,

b) za każdą dalszą rozpoczętą godzinę 200,—

Właściciel taksówki (samochodu) upoważniony jest do żądania opłaty wg taryfy za powrót do miejsca, skąd nastąpił wyjazd.

§ 6.

Za przewóz towarów i osób końmi lub samochodami dla instytucji państwowych oraz społecznych obowiązuje 20% zniżki od ustalonej taryfy.

§ 7.

Właściciel pojazdu konnego lub samochodu zobowiązany jest do wystawienia pisemnego rachunku na żądanie najmującego (pasażera).

§ 8.

Winni przekroczenia powyższej taryfy będą karani na podstawie postanowień karnych Działu VII prawa przemysłowego.

§ 9.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Równocześnie z tą datą traci moc obowiązującą taryfa ogłoszona w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 5 z dnia 10. 2. 1947 r. poz. 53.

Starosta Powiatowy:
(—) Bonowski.

322

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WOLSZTYŃSKIEGO I BABIMOJSKIEGO

z dnia 2 października 1947 r.

dot. taryfy maksymalnej na przewóz osób i towarów w powiecie wolsztyńskim i babimojskim.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) z uwzględnieniem w ustawie z dnia 8. 8. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) ustalam następującą taryfę maksymalną na przewóz osób — towarów:

§ 1.

Przewóz towarów końmi:

a) zaprzęg 1-konny przy ładowaniu woza do 1 tony za 1 godz. . . . 70,— zł
zaprzęg 1-konny przy ładowaniu woza do 2 ton za 1 godz. . . . . 90,— zł

b) zaprzęg 2-konny przy ładowaniu woza do 3 ton za 1 godz. . . . . 120,— zł
zaprzęg 2-konny przy ładowaniu woza do 4 ton za 1 godz. . . . . 150,— zł
zaprzęg 2-konny przy ładowaniu woza do 5 ton za godz. . . . . 180,— zł

§ 2.

Przewóz towarów samochodem:

od 1 tony	za	1 km.	15,—	zł
„ 2 „	„	1 „	30,—	zł
„ 3 „	„	1 „	40,—	zł
„ 4 „	„	1 „	50,—	zł
„ 5 „	„	1 „	60,—	zł

§ 3.

Przewóz osób furmanką:

a) za przejazd furmanką 1-konną 1 km . . . . 20,— zł
b) za przejazd furmanką 2-konną 1 km. . . . . 30,— zł

Postój za pierwszą godz. jest wolny. Za każdą dalszą godzinę postoju zł 35,—. Jeżeli postój trwa dłużej niż 5 godz. — wg umowy. Każdą rozpoczętą godzinę liczy się za pełną.

§ 4.

Przewóz osób samochodem: (taksówką)

Za przejazd samochodem (taksówką) za 1 km. . . . . 30,— zł

Za powrót samochodem (taksówki) do miejsca postoju względnie do miejsca skąd nastąpił wyjazd, uprawnia się do pobrania opłaty w tej samej wysokości. Postój za pierwszą godzinę jest wolny.

Za każdą dalszą godzinę postoju zł 80%.

§ 5.

Przewóz towarów i osób w porze nocnej.

Za przewóz towarów i osób w porze nocnej podwyższa się taryfę o 50%. Za porę nocną w okresie letnim uznaje się: od 1 kwietnia do 31 października czas od godz. 22-giej do 6-tej. W porze zimowej tj. od 1 listopada do 31 marca czas od godz. 22-giej do 7-mej.

§ 6.

Wykroczenia przeciw powyższej taryfie podlegają karze w myśl art. 126 prawa przemysłowego.

§ 7.

Niniejsza taryfa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Ludwiczak.

323

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. ŚREMSKIEGO

z dnia 1 sierpnia 1947 r.

w sprawie ustalenia taryfy maksymalnej za przewóz osób i towarów.

Na podstawie art. 43 i 131 o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 356) z uwzględnieniem zmian w ustawie z dnia 8. 8. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) po wysłuchaniu opinii Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu i Prezydium Powiatowej Rady Narodowej ustalam następującą taryfę maksymalną przewozu towarów i osób na terenie powiatu śremskiego.

Przewóz towarów końmi:

a) zaprzęg jednokonny, ładowność do 1 tony za jedną godzinę . . . . 60,— zł
b) zaprzęg dwu-konny, ładowność do 2 ton na jedną godzinę . . . . 100,— zł
c) przewóz towarów masowo za przewiezienie 1 tony . . . . 90,— zł

Każdą rozpoczętą godzinę liczy się za całą.

Stawki obejmują w sobie zarobek furmana, konserwację wozu i utrzymanie koni.

Przewóz towarów samochodem:

od 1 tony	za	1 km.	15,—	zł
„ 2 „	„	1 „	30,—	zł
„ 3 „	„	1 „	40,—	zł
„ 4 „	„	1 „	50,—	zł
„ 5 „	„	1 „	60,—	zł

Przewóz osób furmankami:

a) za przejazd furmanką 1-konną za 1 godzinę . . . . 25,— zł
b) za przejazd furmanką 2-konną za 1 godzinę . . . . 40,— zł
Postój za pierwszą godzinę jest wolny od opłaty.
Za każdą dalszą godzinę postoju . 25,— zł

Jeśli postój trwa dłużej niż 5 godzin — według umowy.

Każdą rozpoczętą godzinę liczy się za całą.

Przewóz osób samochodem:

a) za przewóz samochodem za 1 km 30,— zł
Za powrót samochodu do miejsca wyjazdu (postoju) jest właściciel taksówki uprawniony do pobrania opłaty w tej samej wysokości.
Za przewóz bagażu ponad 10—50 kg 20,— zł
b) Za przewóz towarów końmi, samochodem oraz przewóz osób dla instytucji społecznych, obowiązuje 20% zniżki.

Wykroczenia przeciw ustalonej taryfie podlegają karze zgodnie z art. 126 prawa przemysłowego.

Taryfa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr Trepiński,
Wicestarosta.

324

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. CZARNKOWSKIEGO

z dnia 28 września 1947

o ustaleniu taryfy na przewóz osób i towarów.

Na podstawie art. 43 i 131 rozp. Prez. R. P. z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40. poz. 350) z uwzględnieniem zmian w ustawie z dnia 8. 8. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) po wysłuchaniu opinii Zarządów Miejskich i Gminnych oraz opinii Izby Przemysłowo-Handlowej ustaliłem następującą taryfę maksymalną najmu koni i samochodów:

§ 1.

Przewóz towarów końmi:

a) zaprzęg 1-konny przy ładowności 1 tony za 1 godz. . . . . 70,— zł
zaprzęg 1-konny przy ładowności 2 ton za 1 godz. . . . . 90,— zł
b) zaprzęg 2-konny przy ładowności 3 ton za 1 godz. . . . . 120,— zł
zaprzęg 2-konny przy ładowności 4 ton za 1 godz. . . . . 150,— zł
zaprzęg 2-konny przy ładowności 5 ton za 1 godz. . . . . 180,— zł

§ 2.

Przewóz towarów samochodami:

od 1 tony za 1 km.	15,— zł
„ 2 „ „ 1 „	30,— zł
„ 3 „ „ 1 „	40,— zł
„ 4 „ „ 1 „	50,— zł

§ 3.

Przewóz osób furmanką:

a) za przejazd furmanką 1-konną 1 km. . . . . 15,— zł
b) za przejazd furmanką 2-konną 1 km. . . . . 25,— zł

Postój za pierwszą godzinę jest wolny. Za każdą dalszą godzinę postoju 20,— zł. Jeżeli postój trwa dłużej niż 5 godz. — według umowy. Każdą rozpoczętą godzinę liczy się za pełną.

§ 4.

Przewóz osób samochodem: (taksówką)

Za przejazd samochodem 1 km. . 30,—zł

Za powrót samochodu do miejsca postoju, względnie do miejsca skąd nastąpił wyjazd, właściciel samochodu uprawniony jest do pobrania opłaty w tej samej wysokości. Postój za pierwszą godzinę jest wolny. Za każdą dalszą godzinę postoju po 250,— zł.

§ 5.

Wykroczenia przeciw powyższej taryfie podlegają karze po myśli art. 126 prawa przemysłowego.

§ 6.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Fr. Szczerbal.

325

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 10 października 1947 r.

w sprawie taryfy maksymalnej za przewóz osób i towarów samochodami, obowiązującej w powiecie leszczyńskim.

Na podstawie art. 131. łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz 468) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) oraz ustawą z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) i po wysłuchaniu opinii — Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu — ustalam dla powiatu leszczyńskiego taryfę maksymalną za przewóz osób i towarów samochodami jak następuje:

§ 1.

Za przewóz osób samochodem na terenie powiatu:

do 50 km. 35,— zł za 1 km.
ponad 50 km. 30,— zł za 1 km
bez względu na ilość osób

§ 2.

Za przewóz samochodem na terenie powiatu:

1 kurs na terenie miasta 100,— złotych.

Jako granicę miasta ustala się:

ul. G. Narutowicza	— Fabryka Wag
ul. Daszyńskiego	— Koszary
ul. M. Stalina	— Koszary
ul. Lipowa	— Szkoła Rolnicza
ul. Święciechowska	— do przelotu ul. Jasnej
ul. Strzyżewicka	— koniec ogrodów działk.

Poza te punkty, to znaczy na peryferie miasta Leszna, jak: Strzyżewice, Gronowo, Zaborowo, Grzybowo — kurs 150,— złotych.

Dla urzędów 20% zniżki.

§ 3.

Za przewóz towarów samochodem:
samochód 3-tonnowy 15,— zł 1 tonno-km.
samochód 5-tonnowy 12,— zł 1 tonno-km.
Postoje poza jazdą i ładowaniem — 300,— złotych za godzinę. (Ustala się czas ładowania 1 godzinę i czas rozładowania 1 godzinę).

Dla urzędów i przedsiębiorstw państwowych 20% zniżki.

Starosta Powiatowy:
(—) Roszkiewicz.

326

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIAT. GOSTYŃSKIEGO

z dnia 8 października 1947 r.

w sprawie orzeczenia karnego.

Ob. Bartkowiak Franciszek w Poniecu, powiat Gostyń, skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 16. 9. 1947 r. Nr 459/47 K na karę grzywny 1.000,— zł za przekroczenie z § 5 rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 1. 2. 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu handlowego mięsem i jego przetworami, pochodzącymi z uboju zwierząt rzeźnych (Dz. Świadczeń Rzeczowych Nr 3, poz. 7).

Starosta Powiatowy:
(—) W. Zygmaniak.

327

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIAT. TURECKIEGO

z dnia 10 października 1947 r.

dot. postępowania scaleniowego w gromadzie Piętno gm. Dziadowice.

Starosta Powiatowy Turecki na podstawie art. 36 § 59 p. 4 ust. z dn. 31. 7. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 833/27) powiadamia o zamknięciu w dniu 9. 10. 1947 r. postępowania scaleniowego na obszarze gromady Piętno, gm. Dziadowice, pow. tureckiego, zatwierdzonego prawomocnym orzeczeniem z dnia 29. 8. 1947 r.

Za Starostę Powiatowego:
(—) Inż. St. Kaźmierczak.
Komisarz Ziemski,

328

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIAT. WRZESIŃSKIEGO

z dnia 10 października 1947 r.

w sprawie orzeczenia karnego.

Ob. Hałas Antoni, właściciel cukierni we Wrześni, ul. Sienkiewicza Nr 21, skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 26 września 1947 Nr K. 841/47 na karę grzywny 500,— zł z zamianą na 3-dniowy areszt za wykroczenie z § 1 Rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 1946 w sprawie ograniczenia obrotu wyrobami cukierniczymi (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 158).

Starosta Powiatowy:
(—) Kołodziejczyk.

329

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO WRZEŚNIA—PÓŁN.

z dnia 2 października 1947 r.

w sprawie skasowania drogi.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór Ustaw Pruskich str. 237) oraz art. 4 ustawy z 10 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 6/1921, poz. 32) zarządzam skasowanie drogi prowadzącej przez grunt ob. Stanisława Kosmali w Słomowie w granicach od ziemi szkolnej z jednej strony, położonych na południe od wyżej wymienionej drogi do drogi publicznej Słomowo—Gulczewo, ponieważ na ogłoszenie Zarządu Gminnego z dnia 3 lipca 1947 r. (Pozn. Dz. Wojew. Nr 21, poz. 230) uzasadnionego sprzeciwu nie wniesiono.

Wójt Gminy:
(—) Namiński.

330

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO W ROZDRAŻEWIE

z dnia 18 września 1947 r.

w sprawie zniesienia publicznej drogi gromadzkiej.

Na podstawie przepisów par. 57 ustawy z dn. 1. 8. 1883 r. o kompetencji władz (Zb. ustaw pr. str. 237) podaję do publicznej wiadomości, że publiczna droga gromadzka położona w gromadzie Maciejew, w planie gruntów Obywatela Banaszaka Józefa z Maciejewa, prowadząca do nieistniejącej już b. piaskowni gromadzkiej z dniem 1. 9. 1947 r. została całkowicie zniesiona.

Przeciwko powyższemu, zainteresowanym przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu w ciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia.

Wójt:
(—) Pabich.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OBWIESZCZENIE WYDZIAŁU POWIAT. W WSCHOWIE

w sprawie taryfy opłat za leczenie chorych w Szpitalu Powiatowym.

Wydział Powiatowy we Wschowie podaje do ogólnej wiadomości, że Powiatowa Rada Naro-

dowa uchwałą z dnia 16. 9. 1947 r., nr 45, na podstawie art. 10, pkt 2 dekretu z dnia 20. marca 1946 o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. nr 40/47 poz. 199 ustaliła stawki dzienne w Szpitalu Powiatowym we Wschowie jak następuje:

1. Na oddziale wewnętrznym, zakaźnym i skórnym	170.—	zł
2. Na oddziale chirurgicznym, położniczo-ginekologicznym	200.—	„
3. Od noworodka	70.—	„
4. Od porodu	500.—	„
5. Za diatermię	100.—	„
6. Za prześwietlenie (Rentgen.)	200.—	„

Stawki niniejsze obowiązują po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Gieremek,
Starosta Powiatowy.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W GNIEŹNIE

z dnia 15 października 1947 r.

dot. wyłożenia preliminarza budżetowego miasta Gniezna na rok 1948.

Zgodnie z postanowieniem § 2 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. oraz § 51 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 r. wyłożony będzie preliminarz budżetowy miasta Gniezna na r. 1948 do wglądu publicznego w biurze Wydziału Finansowego przy ul. Chrobrego 40, pokój nr 25.

W czasie od 18—24 października 1947 r. włącznie mogą zainteresowani mieszkańcy zgłaszać swe spostrzeżenia co do wymienionego planu gospodarczego.

Prezydent miasta:
(—) Wydra-Nawrocki.

STATUT

o samoistnym podatku komunalnym od psów w powiecie międzychodzkim.

Na podstawie art. 35 — dekretu z dnia 20. 3. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) o podatkach komunalnych wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu międzychodzkiego podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy należące do mieszkańców gmin wiejskich powiatu międzychodzkiego.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze psów.

§ 3.

Od podatku wolne są:

a) jeden pies łańcuchowy;

b) szczenięta liczące mniej niż 8 tygodni;

c) psy będące w posiadaniu władz państwowych i samorządowych;

d) psy będące w posiadaniu osób, czasowo przebywających w obrębie gmin wiejskich powiatu międzychodzkiego nie dłużej niż 4 tygodnie lub też przebywających czasowo dłużej niż 4 tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego powiatowego Związku Samorządowego, w którym podatek od psów jest wprowadzony;

e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie, zajmującym się sprzedażą psów;

f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych;

g) psy, przyjęte do tresury, a będące własnością osób trzecich;

h) psy — kierownicy ociemniałych;

i) rasowe psy myśliwskie zarejestrowane w Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego;

Podatek wynosi rocznie:

a) za każdego pierwszego psa podlegającego opodatkowaniu 300,— zł;

b) za każdego drugiego psa podlegającego opodatkowaniu 400,— zł;

c) za każdego następnego psa podlegającego opodatkowaniu 600,— zł.

§ 5.

Podatek płatny jest jednorazowo za cały rok.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy na podstawie danych i liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych zwierząt obowiązani są zakomunikować Zarządowi Gminnemu w sposób wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

Za czynności związane z poborem podatku przyznaje się Zarządom Gminnym na podstawie art. 44 powołanej na wstępie ustawy 3% wynagrodzenia od zainkasowanych kwot.

§ 7.

Celem kontroli podatku, może Wydział Powiatowy zażądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających psy podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zwolnienia od opodatkowania.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w biurze Zarządu Gminnego listy podatników ze wskazaniem liczby

psów do opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu, z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych, względnie zawiadomienia każdego podatnika nakazem płatniczym indywidualnie.

§ 10.

Środki odwoławcze i sposób wnoszenia ich wynika z postanowień art. 2 ust. 2 dekretu o podatkach komunalnych z dnia 20. 3. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) w związku z art. 141—145 dekretu z dnia 16. 5. 1946 o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 174).

§ 11.

Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę w myśl art. 38 dekretu o zobowiązaniach podatkowych z dnia 16. 5. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) wraz z kosztami egzekucyjnymi. Koszty egzekucyjne pobierane będą zgodnie z obowiązującymi w tym względzie przepisami.

§ 12.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karom przewidzianym w art 148 dekretu z 11. 4. 1947 (Prawo Karne Skarbowe) (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140).

§ 13.

Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1947 r. po zatwierdzeniu go i ogłoszeniu w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Z chwilą zatwierdzenia niniejszego statutu traci moc obowiązującą statut uchwalony przez Powiatową Radę Narodową w dniu 30. 9. 1946.

Międzychód, dnia 28 lutego 1947 r.

Powiatowa Rada Narodowa
w Międzychodzie.

*

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 24 czerwca 1947 L. dz. W. R. N. 4571/47 — Mk podaje do publicznej wiadomości.

Międzychód, dnia 15 października 1947 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego:
(—) Górniak,
Starosta Powiatowy.

STATUT
POW. ZWIĄZKU SAMORZĄDOWEGO W MIĘDZYCHODZIE

w przedmiocie pobierania specjalnych dopłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 20. 3. 46 o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) wprowadza się obowiązek uiszczenia na rzecz powiatu międzychodzkiego specjalne dopłaty za nadmierne zużycie dróg powiatowych już istniejących i w przyszłości za takie uznanych.

Obecnie za takie drogi uważa się:

Nr 1.	Międzychód	Radusz
Nr 2.	Piaski	Zatom Stary
Nr 3.	Piaski	Lichwin
Nr 4.	Sieraków	Piaski granica powiatu
Nr 5.	Piaski	Bukowce granica powiatu
Nr 6.	Sieraków	Miłostowo
Nr 7.	Kwilcz	Sieraków
Nr 8.	Lubosz	Lutom
Nr 9.	Upartowo	Wróblewo
Nr 10.	Pniewy	Wartosław
Nr 11.	Łężce	Granica powiatu
Nr 12.	Pniewy	Łężeczki
Nr 13.	Kwilcz	Dąbrowa
Nr 14.	Międzychód	Dzięcielin
Nr 15	Lewice	Granica powiatu
Nr 16	Gorzyń	Łowyń
Nr 17.	Gorzyń	Dormowo
Nr 18.	Międzychód	Sowiagóra

§ 1.

Do uiszczenia dopłat w myśl art. 16 dekretu z dnia 20. 3. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) zobowiązane są wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe jak tartaki, młyny, huty, gorzelnie, cegielnie, skupy i wymiany zboża, budowlane i t. p., o ile przewozy dokonywane trakcją konną przez te przedsiębiorstwa lub zakłady, bądź też przez osoby trzecie z racji istnienia tych przedsiębiorstw lub zakładów, przekraczają rocznie 500 tonokilometrów netto t. j. bez uwzględnienia ciężarów środków przewozowych.

§ 2.

Wydatki spowodowane dla Powiatowego Związku Samorządowego przez nadmierne zużycie dróg powiatowych będą przekazywane w całości przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe nadmiernie zużywające drogi. Koszty spowodowane nadmiernym zużyciem poszczególnych dróg zostaną ustalone przez porównanie przeciętnych kosztów utrzymania powiatowych dróg tegoż typu w powiecie międzychodzkim z kosztami utrzymania drogi ulegającej nadmiernemu zużyciu.

Różnica tych kosztów wynosi koszty spowodowane nadmiernym zużyciem drogi. Koszty te zostaną rozdzielone na wszystkie osoby nadmiernie zużywające daną drogę i to proporcjonalnie do ilości przewozów wyrażonych w tonokilometrach.

§ 3.

Wymiar dopłat dokonuje Wydział Powiatowy na podstawie deklaracji, złożonych przez przedsiębiorstwa, wymienione w § 1. Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymienionej na formularzach dostarczonych przez nią przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorstwa zwrócą wypełnione deklaracje władzy wymiarowej w terminie 14-dniowym, licząc od dnia doręczenia wezwania.

§ 4.

Celem ustalenia podstawy wymiaru dopłat, władze wymiarowe mają prawo na podstawie dekretu o postępowaniu podatkowym z dnia 16. 5. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174):

a) zażądać od osób prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek oznaczone w § 1, lub ich zastępców prawnych oraz ich administratorów, od świadków i znawców, odpowiedzi na określone pytania, w razie zaś wątpliwości co do udzielonych odpowiedzi żądać od przedsiębiorców, ich zastępców lub administratorów przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów;

b) zwracać się do zarządów innych związków komunalnych, jako też do władz państwowych o podanie podstawy opodatkowania, ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych. O dokonanym wymiarze władza wymiarowa zawiadamia płatników osobnym pismem (zawiadomienie o wymiarze).

Zawiadomienie o wymiarze powinno być doręczone płatnikowi za dowodem doręczenia. Winno ono zawierać oznaczenie wymierzonej kwoty, przytoczenia podstaw wymiaru i sposobu ustalenia oraz wezwanie do uiszczenia opłaty w terminach oznaczonych.

§ 5.

Środki odwoławcze i sposób wnoszenia ich wynika z postanowień art. 2 ust. 2 dekretu o podatkach komunalnych z 20. 3. 46 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) w związku z art. art. 141—145 dekretu o postępowaniu podatkowym.

§ 6.

Wymienioną opłatę za rok 1946 uiszcza się w dwóch ratach 1 listopada i 1 grudnia.

§ 7.

Nieuiszczone w przepisanym terminie opłaty ściągnięte będą w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek oraz kosztów egzekucyjnych na podstawie:

a) art. 7 i 38 dekretu o zobowiązaniach podatkowych z dnia 16. 5. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173);

b) rozp. Rady Ministrów z 12. 9. 1945 o zmianie R. M. z 25. 6. 32 r. o wyłączeniu niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych spod egzekucji urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 241) w połączeniu z rozp. z 26 10. 45 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 292) i z uwzględnieniem dalszych ewentualnych zmian w tej materii.

§ 8.

Dopłaty drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntu, budynków, przemysłu i handlu ani na komunalne dodatki od państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 9.

Wymierzona specjalna dopłata może być zastąpiona przez ryczałt umówiony między władzą wymiarową, a płatnikiem. Ewentualna zniżka dopłaty nie może powodować zwiększenia obciążenia dla innych płatników.

§ 10.

Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 11.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1. 1. 1946 r. i winien być ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Międzychód, dnia 30 września 1946 r.

Powiatowa Rada Narodowa
w Międzychodzie.

●

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 4 lutego 1947 r. L. dz. W. R. N. 520/47 podaje do publicznej wiadomości.

Międzychód, dnia 15 października 1947 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego:
(—) Górniak,
Starosta Powiatowy.

STATUT

o samoistnym podatku konsumcyjnym na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu międzychodzkiego.

Na podstawie art. 39 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) i na podstawie uchwały Powiatowej Rady Narodowej z dnia 28 lutego 1947 r. wprowadza się na terenie gmin wiejskich powiatu międzychodzkiego samoistny podatek konsumcyjny.

§ 1.

Opodatkowaniu podlega wszelka konsumcja napojów i potraw w restauracjach, jadłodajniach, herbaciarniach, cukierniach, kawiarniach i innych podobnych zakładach gastronomicznych.

§ 2.

Wolna od opodatkowania jest konsumcja napojów i potraw w stołówkach wszelkich instytucji dobroczynnych, w stołówkach dla pracowników i robotników, oraz innych podobnych zakładach nie obliczonych na zysk.

§ 3.

Podatek opłaca konsument w wysokości 10% od rachunku za spożyte napoje i potrawy.

§ 4.

Zleca się przedsiębiorcom zakładów gastronomicznych, aby obliczali, pobierali i wpłacali podatek od spożycia, za którego pobór i wpływ ponoszą całkowitą odpowiedzialność.

Osoby odpowiedzialne za pobór podatku winny wnieść wpływy z podatku do kasy Powiatowego Związku Samorządowego w Międzychodzie do dnia 20-go miesiąca za pierwszą połowę, zaś do dnia 5-go za drugą połowę poprzedniego miesiąca.

§ 5.

Osoby prowadzące przedsiębiorstwa, zobowiązane są wystawić rachunek za spożycie na formularzach, dostarczonych im w tym celu przez Wydział Powiatowy (za zwrotem kosztów). W rachunkach powinna być uwidoczniona — oprócz należności za spożycie — kwota doliczonego podatku. Rachunki powinny być wystawione w dwóch egzemplarzach przez kalkę, z których pierwszy otrzymuje konsument, drugi — kopia — pozostaje w bloku. Po zapełnieniu całego bloku, osoba prowadząca przedsiębiorstwo powinna go zwrócić Wydziałowi Powiatowemu przy najbliższej wpłacie podatku, celem kontroli przedsiębiorców. Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo przeprowadzenia kontroli w przedsiębiorstwie, żądania przedłożenia ksiąg rachunkowych i innych dowodów.

§ 6.

O ile przedsiębiorca narusza postanowienie §§ 3—5 statutu, na skutek czego brak jest miarodajnych danych do ustalenia wysokości podatku, wówczas Powiatowy Związek Samorządowy może określić podatek według posiadanych danych o najwyższej sumie wpływu podatkowego, jaki mogło pobrać to lub podobne przedsiębiorstwo za sporny okres czasu.

Na ustaloną w ten sposób należność podatkową Powiatowy Związek Samorządowy doręczy przedsiębiorstwu nakaz płatniczy z wyznaczeniem miesięcznego terminu płatności tej należności do Kasy Powiatowemu Związkowi Samorządowemu po uprzednim jednak podaniu podatnikowi do wiadomości ustalonej należności podatkowej i rozpatrzeniu zarzutów jakie zostaną wniesione przez podatnika na piśmie przeciwko wysokości tej należności w terminie wskazanym przez Powiatowy Związek Samorządowy.

Zarzuty te dołącza się do akt.

§ 7.

Odwołanie w sprawach wymiaru podatku należy wnosić w ciągu miesiąca zgodnie z treścią art. 141—143 dekretu o postępowaniu podatkowym z dnia 16 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) w trybie art. 2 ust. 2 dekretu o pod. komun. z dnia 20. 3. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128).

§ 8.

Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę w myśl art. 38 dekretu o zobowiązaniach podatkowych z dnia 16. 5. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) wraz z kosztami egzekucyjnymi. Koszty egzekucyjne pobierane będą zgodnie z obowiązującymi w tym względzie przepisami. Dekret z dnia 28. 1. 1947 o egzekucji administr. świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84 i 85).

§ 9.

Odpowiedzialność karną za naruszenie przepisów o podatku od spożycia normują przepisy art. 131 § 1—4, 132—136, 138 § 1. 142 i 143 dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 o prawie karnoskarbowym (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140).

§ 10.

Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej po zatwierdzeniu przez władze nadzorcze i ogłoszeniu przez Powiatowy Związek Samorządowy.

Międzychód, dnia 28 lutego 1947 r.

Powiatowa Rada Narodowa
w Międzychodzie.

*

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 10 lipca 1947 r. L. dz. W. R. N. 4945/47 podaję do publicznej wiadomości.

Międzychód, dnia 15 października 1947 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego:
(—) Górniak,
Starosta Powiatowy.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Unieważniam pozwolenie na posiadanie broni palnej seria GK Nr 013 505, wystawione przez Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa w Poznaniu na nazwisko Korus Feliks, zamieszkały Poznań, Lubeckiego 2.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 253, klacz brudno-kasztanka, zameldowana w gminie Janowiec na nazwisko Okupniarek Władysław, Zrazim, gm. Janówiec, pow. Żnin.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu na nazw. Andrzejewski Stanisław, zam. Krosno n/Odrą, ul. Nadodrzańska 17.

Zagubiono dekret Izby Skarb. o wymiarze renty inwalidzkiej z dnia 27. 11. 45. Nr VI. 7603/In/45, wyst. przez Izbę Skarbową w Poznaniu na nazw. Jan Gabryel, Prusy, poczta Witaszyce, pow. Jarocin.

Zagubiono dwa dowody tożsamości koni: 1) klacz gniada, gw. ob. przedn. pęc. pr. tyl. ½, ur. 1940 r., wzrost 158 cm, Nr dowodu 8791 kat. Z.; 2) klacz C., gniada, chrap., ur. 1944 r., wzrost 154 cm., Nr dow. 3717 kat Z, wyst. na nazw. Antoni Hudak z Racendowa, poczta Sławoszew, pow. Jarocin.

Zagubiono w dniu 13. 8. 47 zaświadczenie wojskowe, wydane przez R. K. U. Wieluń oraz tymczasowy dowód tożsamości Nr D. B. 22/47 wyst. przez Zarząd Miejski

Grabów n/Prosną na nazwisko Piotr Brychcy, ur. 21. 11. 1925 r., zamieszk. Grabów n/Prosną, ul. Kaliska Nr 13.

Zagubiono książeczkę wojskową na nazw. Bogusławski Franciszek, roczn. 1899, zamieszk. w Śmieszkowie, gmina Ciosaniec, pow. Babimojski, oraz tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 238, wyst. dnia 18. 3. 1946 r. przez Zarząd Gminy w Ciosańcu.

Zagubiono legitymację służbową, wyst. przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazw. Jankowiak Michał, Starostwo powiat. Ostrów.

Na terenie gromady Dobiszyn zagubiono zaświadczenie rejestracji rocznika 1927 Nr 32 na nazw. Marcinkowski Franciszek z Dobieżyna, pow. Nowy Tomyśl, wydane przez Zrząd Gminy w Buku.

Zagubiono dowód tożsamości konia maści karo-gniądej, na nazw. Borowiak Franciszek, Kalwy, wydany przez Zarząd Gminy w Buku. Miejsce zagubienia nie znane.

Zagubiono dwa dowody tożsamości koni Nr 24 i 49, wydane przez Zarząd Gminny Swarzędz na nazw. Czerniak Wincenty, Gortatowo, p. Swarzędz.

Zagubiono legitymację służbową Nr H. M. 6/47 z dnia 12. 6. 47. r. wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazw. Michalewicz Walenty, Poznań, Św. Wojciecha 26/7, m. 19.

Skradziono kartę amnestyjną, wyst. przez Urząd Bezpieczeństwa w Poznaniu, oraz pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu na nazw. poruczn. Karpankiewicz Tadeusz, zam. Poznań, Marsz. Focha 119, m. 6.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wyst. przez R. K. U Wieluń, na nazw. Welc Zygmunt, syn Andrzeja, ur. dnia 30. 4. 1925 r. w Betune (Francja), zamieszkały w Wodzicznie, pow. Kępno.

Zagubiono legitymację służbową, wyst. przez Wydział Powiatowy w Pile, na nazwisko Szymieńcuk Eugenia, Siedlisko, pow. Piła.

Zagubiono kartę przemysłową Nr 9/15 45, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazw. Gosieniecki Zygmunt, Poznań, ul. Szewska Nr 20, m. 5.

Zagubiono legitymację służbową Nr 392 a, wyst. przez Wojewódzki Wydział Samorządowy w Poznaniu, na nazw. Chwiołkowska Cecylia, Dziekanka, pow. Gniezno.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 24 069, wyst. przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazw. Jan Klimczak, zam. Gołanica Zdrój, Dolny Śląsk, ul. Dąbrowskiego Nr 1.

Zagubiono legitymację inwalidzką Nr 35 462, wyst. przez Związek Inwalidów Wojennych w Poznaniu, na nazw. Danielewski Stanisław, Puszczykówko, Wawrzyniaka 12.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 12 485/3, wyst. przez Okr. Urząd Sam. w Poznaniu na nazw. Nowak Henryk, zamieszk. Osiedle Warszawskie, ul. Kolska Nr 13, m. 1.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 12 997, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, oraz dowód rejestracji wojskowej, wystawiony przez R. K. U. Poznań na nazw. Pawlak Jan, zam. Poznań, ul. Senatorska 1.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu osobowego marki Mercedes-Benz Nr silnika A. 41-235, Nr podwozia 90 063, wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy w Łodzi na Śródpolskie Zjednoczenie Papiernicze w Łodzi.

Zagubiono kartę rejestr., wydaną przez R. K. U. Konin na nazw. Kiciński Władysław, ur. 31. 10. 1911 r., zam. wieś Kupinin, gmina Karszew, p-ta Dąbie n/Nerem.

Zagubiono legitymację na noszenie broni seria E. F. Nr 11 349, Nr karabinu 5175, wyst. przez Woj. Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Poznaniu na nazw. Witkowski Andrzej, Poznań-Starołęka, Romana Maja Nr 55, m. 2.

Zagubiono legitymację służbową, wyst. przez Dyrekcję Lasów Państw. i inne dowody na nazw. Kilanowski Bronisław, Nadl. Drawsko.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okręg. Urząd Samoch. w Poznaniu na nazw. Szynklewski Edmund, zam. Poznań, ul. Wiślana Nr 20, m. 3.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. Tarnów, na nazw. Kozak Tadeusz, rocznik 1925, zam. Redczyce, pow. Konin.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 2635, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu oraz dowód osobisty wyst. przez okupanta na nazw. Stanisław Dabiński, zam. Gaj Mały, p-ta Szamotuły.

Zagubiono 2 książeczki tożsamości koni Nr 4600 i 4601, wyst. na Cukrownię Zduny w Zdunach ul. 1 Maja Nr 36, pow. Krotoszyn.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 24 799, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu na nazw. Krawczak Stanisław Bogdan, zamieszk. Gołańcz, pow. Wągrowiec.

Zagubiono dowód kupna motocyklu marki „Wanderer", wyst. przez Wojew. Urząd Likwidacyjny w Poznaniu, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechaniczn. oraz kartę rejestracyjną na motocykl marki „Wanderer" Nr rejestr. K. 51-03, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu na nazw. Koraszek Wiktor, Wągrowiec, ul. Średnia 16.

Zagubiono kartę Związku Inwalidów Wojen. R. P. na nazwisko Twardowski Henryk, ul. Brzozowa 23, m. 6.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu osobowego marki „Wanderer", Nr rejestr. A. 59-671, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu na nazw. Antoni Rutkowski, zam. Poznań, ul. Zielna 11, m. 3.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wyst. przez R. K U. Nowy Tomyśl na nazw. Krawczyk Marian, Spokojna, p-ta Kaszczor, pow. Wolsztyn.

Zagubiono dowód osobisty Nr 44/47, wyst. przez Zarząd Gminny Dłusk, pow. konińskiego, kartę rowerową, metrykę urodzenia oraz legitymację strażacką na nazw. Woźniak Andrzej, zam. Lisewo, p-ta Szymanowice, pow. Konin.

Zagubiono zniżkę kolejową Nr 194, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Garstecka Stefania, Poznań, Limanowskiego 29, m. 23.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu na nazw. Konieczny Bronisław, zam. Szczecin, Polonii Zagranicznej 20, m. 37.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 33, wyst. przez Zarząd Miejski w Rychwale na nazw. Teofil Wechman, Rychwał, powiat Konin.

Zagubiono kartę ewidencyjną wyst. przez Komitet Polski w Czortkowie, zaświadczenie z Zarządu Gławoszek, pow. Konin, oraz sprawki wojskowe na nazw. Opaczyk Wincenty, Makarowo, pow. Konin, p-ta Ślesin.

Zagubono dowód rejestracji na ciągnik z przyczepką marki „Autocar" Nr rej. C. 83-302, Nr silnika 1 227 289, Nr podwozia 113 700, wyst. przez Okręg. Urząd Samoch. Szczecin dla Delegatury Państw. Monopolu Spirytusowego w Koszalinie.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr L. 45 kl. ur. 1935 r., wyst. na nazw. Marach Władysław, Bagno, p-ta Ciosaniec, pow. Wolsztyn.

Zagubiono na trasie Łódź—Uniejów dowód osobisty i rachunki z pokwitowaniem na sumę zł 10.000,— za remont domu po Suwalniskim Dyonizym w Uniejowie. Waczyński Kazimierz, zam. w Uniejowie, przy Rynku Nr 4.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 6976, wyst. przez Wojew. Urząd Samoch. w Poznaniu oraz dowód rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. Szamotuły na nazw. Bliga Walerian, zam. Białężyn, pow. Czarnków.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 7273, wyst. przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu na nazwisko Kaczmarek Henryk, Poznań, ul. Krauthofera 15, m. 5.

Zagubiono dowód rejestracji wojskowej, wystawiony przez R. K. U. Poznań na nazwisko Czapliński Józef, Poznań, ul. Polanka 21.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu na nazwisko Krzyżoszczak Józef, Krotoszyn, ul. Woskowa 1, m. 4.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samochod, w Poznaniu, na nazw. Zygmunt Kruszyński, Poznań, ul. Wspólna 21/8.

Skradziono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu na nazwisko Martynka Tadeusz, zamieszkały w Gubinie, ul. Wyspiańskiego 1 b.

Skradziono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 2184, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu, na nazw. Fogiel Stefan, Koło, ul. Garncarska 14.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urz. Samoch. w Poznaniu, dowód rejestr. motocykla, pozwolenie na broń, wyst. przez Wojew. Urząd Bezpieczeństwa Poznań, oraz zaświadczenie R. K. U., legitymację Związku Łowieckiego, wyst. przez Powiatowy Związek Łowiecki i legtymację Polskiego Tow. Tatrzańskiego Z. N. M. S. na nazwisko Marchwicki Jerzy, zam. w Poznaniu, Sienkiewicza 10, m. 9.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 431, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu na nazw. Jabczyński Zdzisław, Poznań, ul. Skarbowa 16.

Zagubiono kartę rejestracyjną na ciągnik marki „Hanomag" Nr rejestr. H 45-899, Nr motoru 18 949, Nr podwozia 23 742 na nazw. Wojtyniak Marian, Poznań oraz pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych wyst. przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu na nazw. Adamczak Herman, zam. w Poznaniu, ul. Raczyńskich 1, m. 2.

Spalono zaświadczenie rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. Konin na nazw. Leszczyński Marian, r. 1920, zamieszkały we wsi Grabienice, gm. Rzgów, pow. Konin.

Zagubiono legitymację służbową Nr 8384/46, wyst. przez przez Urząd Wojewódzki Poznański, Wydział Zdrowia, na nazw. Jóźwiak Irena, Senbice, Żymierskiego Nr 53.

Zagubiono w dniu 16 września b. r. na szosie pomiędzy Ołtarzewem a Warszawą następujące dokumenty: dowód osobisty, dowód rejestracji samochodu marki „Opel-Kadett" Nr 46-176 i pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okręg. Urząd Samochod. w Poznaniu, legitymację Automobilklubu, Stronnictwa Demokratycznego, Polskiego Czerwonego Krzyża Nr 179, Zrzeszenia Kupieckiego, Kuriera Wielkopolskiego, na nazwisko Hadyniak Feliks, Poznań, ul. Limanowskiego Nr 9, m. 10.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 3, wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazw. Wydarkiewicz Józef, Poznań, Szamarzewskiego 48, m. 5.

Zagubiono legitymację, wydaną przez Związek Inwal. Wojen. w Opalenicy Nr 27 159 na nazw. Walenty Konieczny, Poznań, Żurawia 10/12, m. 21.

Zagubiono kartę ewidencyjną na samochód osobowy marki D. V. M. Nr rejestr. B. 55-874, oraz pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Sam. Poznań, na nazw. Józef Olejniczak, Pleszew, Kaliska 39.

Zagubiono dowód rejestracji wojskowej, wyst przez R. K. U. Konin, na nazw. Piętka Izydor, Wiory, gm. Grodziec.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji (rozkaz komendanta wojennego m. Ostrzeszowa z dnia 14. 2. 1945) na nazw. Podgajna Aniela, Ostrzeszów, ul. Farna Nr 22.

Zagubiono legitymację Związku Inwalidów Wojennych R. P. w Poznaniu Nr 33 779, dekret Izby Skarbowej w Poznaniu o wymiarze renty inwalidzkiej, wyst. na nazw. Anioła Pelagia, Poznań 11, ul. Bystra Nr 8.

Zgubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Pozna-

niu na nazwisko Pijanowski Benedykt, zam. Bogucin, pow. Poznań.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 10 305, wyst. przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu na nazw. Lewicki Stefan, zamieszk. w Otorowie, pow. Szamotuły.

Zagubiono dowód osobisty, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu na nazw. Anna Hypka, zam. Poznań, Marsz. Focha 70, m. 3.

Skradziono legitymację służbową oraz zniżkę na przejazd kolejami Państwowymi Nr 1023, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, oraz książkę Ubezpieczalni Społecznej w Poznaniu, na nazw. Bogórski Teofil, Poznań, Jarochowskiego 39a, m. 4.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 25 199, wyst. przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, dowód rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. w Śmiglu oraz dowód tożsamości, wyst. przez okupanta na nazw. Sobczak Jan, zam. w Śmiglu, ul. Południowa 15.

Skradziono legitymację Nr 283 A uprawniającą do zniżki na przejazdy koleją, wyst. przez Izbę Skarbową w Poznaniu, na nazwisko Anna Kaczmarek, Poznań, ul. Wawrzyniaka 13, m. 19.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 4, kary, wałach, ur. 1931, b. o., kartę rowerową Nr 233, Nr tabl. 3607, kartę rejestracyjną Nr 653 Urzędu Skarbowego Rawicz, na handel prosiętami, potwierdzenie zgłoszenia przemysłu Nr rej. 251, wyst. przez Starostwo Powiatowe Rawicz, legitymację Związku Kupców handlujących trzodą oraz tymczasowy dowód osobisty Nr 73/1946 wystawiony przez Urząd Pol. Jutrosin, na nazwisko Stefan Berger, Jutrosin, pow. Rawicz, Wodna 38.

Skradziono kartę rejestracyjną R. K. U. Szamotuły oraz dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Gminny w Drawsku n. Not., na nazw. Lala Edmund, zamieszkały w Drawsku, pow. Czarnków.

Zagubiono tymczasowe zaświadczenie tożsamości i kartę rejestracyjną, wydaną w Turku przez R. R. U. Kalisz, na nazw. Wolski Edward, ur. 20. 12. 1926 r. w Sendowie, gm. Niewiesz, pow. Turek, i tamże zam.

Zagubiono dokumenty osobiste, kartę tożsamości i kartę rowerową Nr 727, na nazw. Luboński Władysław, ur. 19. 9. 1900 w Gutowie, zam. w Ostrzeszowie, ul. Gen. Sikorskiego 12.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 50, siwy, wałach, rocznik 1932, wyst. na nazw. Broda Józef, Oczkowice, poczta Dłoń, pow. Rawicz.

Skradziono kartę rejestracyjną, wyst. przez R. K. U. Konin oraz dowód osobisty, wyd. przez Zarząd Gminny Gosławice, na nazwisko Szulczyk Władysław, ur. dnia 19. 8. 1916 r., zam. w Władysławowie, gm. Gosławice, pow. Konin.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu oraz kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Szamotuły, na nazw. Hankowski Henryk, zam. w Obornikach, Czarnkowska 19.

Skradziono dowód osobisty Nr 158, wydany przez Zarząd Miejski w Trzciance oraz legitymację Nr 84, wystawioną na nazw. Rutkowska Teresa, zam. w Trzciance, pow. Piła, Osiedle Jana Kasprowicza Nr 12.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu osobowego Nr H 46 702 marki Opel-Olympia, Typ 1,5, Nr podwozia 38-17 515, Nr silnika 40-3 534, wyst. przez Urząd Wojewódzki Poznański dla Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, Oddział Wojewódzki w Poznaniu.

Zagubiono potwierdzenie zgłoszenia Nr 104, na prowadzenie sprzedaży artykułów spożywczych w Jutrosinie, Rynek Nr 14, wyst. przez Starostwo Powiatowe w Rawiczu, na nazw. Brunon Lewandowski.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu osobowego Nr H 45-982 marki Wanderer, wyst. przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazw. Żebrowski Saturnin, Poznań, Szamarzewskiego 3.

Skradziono książeczkę wojskową Nr 0 148 825, wyst. przez R. K. U. Konin, na nazw. Górecki Czesław, zam. w Olszówku, gm. Drzewce, pow. Koło.

Zagubiono dowód rejestracji, wyst. przez R. K. U. Konin, na nazw. Rybarczyk Józef, rocznik 1921, Karolkowo, gm. Wilczogóra, pow. Konin.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 845, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazw. Tadeusz Ratyński, zam. w Poznaniu, ul. Rolna 15, m. 7.

Unieważniam zagubione czerwone prawo jazdy, na nazwisko Mankus Zbigniew, Poznań, ul. Sołacka 60.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

338

L. cz III. Zg. 56/47. Lizelota Aron z d. Jakob, zamieszkała w Szczecinie, ul. Jagielońska 16, zastąpiona przez adwokata Białasika w Czarnkowie, wniosła o uznanie:

1. niezamężnej Friedy Bork, ur. 15. 1. 1886 r. córki Dawida i Henrietty z d. Klein;
2. zamężnej Huldy Engel z d. Bork, ur. 18. 12. 1880 r., córki Dawida i Henrietty z d. Klein;
3. Luiza Engel a, ur. 30. 9. 1887 r., syna Adolfa i Pauliny z d. Lewin;
4. Alfreda Dawida Engel, ur. 15. 2. 1922 r., syna Luisa i Huldy z d. Bork;
5. Joachima Engela, ur. 9. 1. 1925 r., syna Luisa i Huldy z d. Bork;
6. zamężnej Rosy Jacob z d. Bork, ur. 1. 11. 1876 r., córki Dawida i Henrietty z d. Klein;
7. Szymona (Roberta) Jakoba, ur. 9. 6. 1881 r., syna Abrachama i Joanny z d. Schmuhl;

którzy mieli swoje ostatnie miejsce zamieszkania w Czarnkowie n/N. i którzy w roku 1940 wywiezione zostały przez okupanta do jednego z obozów wyniszczenia dla żydów a od tej chwili zaginął po nich wszelki słuch tak że przypuszczać należy, że zginęły w obozie wyniczczenia za zmarłych.

Wzywa się zaginionych, aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie mogą być uznani za zmarłych.

Wzywa się wszystkich, którzy mogą udzielić wiadomości o zaginionych, aby w powyższym terminie donieśli o tym Sądowi.

Czarnków, dnia 8. 10. 1947 r. — Sąd Grodzki.

339

Zg. 51/47. Dnia 25 lipca 1947 r. wniosła Kończal Jadwiga z Sędowa, o uznanie za zmarłego męża swego Władysława Kończala, ostatnio zamieszkałego w Sędowie, powiat Mogilno.

Wnioskodawczyni twierdzi, iż mąż jej został dnia 18. 11. 1939 r. aresztowany przez Niemców i osadzony w więzieniu przy Sądzie Grodzkim w Mogilnie, skąd został później wywieziony do Sądu Okręgowego w Gnieźnie, po czym wszelki ślad po nim zaginął.

Władysława Kończala, urodzon. 15 czerwca 1903 r. w Twierdzinu, syna Jana i Franciszki z d. Lutkowska, wyznania rzym. kat., żonatego z Jadwigą z d. Piotrowicz, ostatnio zamieszkałego w Sędowie, wzywa się, aby w terminie 3 miesięcy, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się w tutejszym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie uznany zostanie za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o zaginionym wzywa się, by w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Mogilno, dnia 1 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

340

Zg. 27/46. Helena Gucia, z domu Kaczmarek, zamieszkała w Bolewicach, powiat Nowy Tomyśl, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Piotra Gucia, ur. 23 czerwca 1914 r. w Sędzinach, powiat Szamotuły, syna Michała i Franciszki z d. Sobiak, zamieszkałego ostatnio w Bolewicach, powiat Nowy Tomyśl, który biorąc 9 września 1939 pod Kutnem jako żołnierz polski udział w walce z Niemcami, został tam ciężko ranny i odtąd zaginął bez śladu.

Zg. 10/47. Teofila Michałowska, z domu Lech, zamieszkała w Paproci, powiat Nowy Tomyśl, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Franciszka Michałowskiego, ur. 15 kwietnia 1921 w Łagiewnikach, gmina Buśko, województwo kieleckie, syna Jana i Marianny z d. Dubnicka, zamieszkałego ostatnio w Równem, który biorąc 24 kwietnia 1945 jako żołnierz udział w walce z Niemcami, zaginął bez śladu.

Zg. 13/47. Franciszka Patan, zamieszkała w Wąsowie, powiat Nowy Tomyśl, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Józefa Patana, ur. 27 marca 1900 w Wąsowie, powiat Nowy Tomyśl, syna Jana i Walentyny z d. Łęckiej, zamieszkałego ostatnio w Wąsowie, który po osadzeniu w obozie jeńców w Magdeburgu, od 4 grudnia 1944 zaginął bez śladu.

Zg. 15/47. Maria Weszka z domu Pustkowiak, zamieszkała w Grudnej, powiat Nowy Tomyśl, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Jana Weszka, ur. 16. czerwca 1908 w Cieszęcinie, powiat Wielun, syna Jana i Cecylii z d. Sopłów, zamieszkałego ostatnio w Grudnej, powiat Nowy Tomyśl, który po powołaniu 24 sierpnia 1939 do wojska, brał udział w walkach przeciwko Niemcom, i odtąd zaginął bez śladu.

Zg. 3/47. Antonina Korbanek z domu Janelt, zamieszkała w Bolewicach, powiat Nowy Tomyśl, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Stanisława Korbanka, ur. 7 marca 1881 w Bolewicach, powiat Nowy Tomysl, syna Franciszka i Marianny z d. Zawartej, zamieszkałego ostatnio w Bolewicach, powiat Nowy Tomyśl, który po aresztowaniu 29 lipca 1944 przez policję niemiecką, został osadzony w obozie w Inowrocławiu i odtąd ślad po nim zaginął.

Zg. 21/47. Leokadia Bazanowa z domu Ignatowicz, zamieszkała w Nowym Tomyślu, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Stanisława Bazana, studenta, ur. 16 listopada 1919 w Rzeszowie, syna Edwarda i Bronisławy z d. Wisz, zamieszkałego ostatnio w Prużanach, Województwo Brzeskie, który w połowie czerwca 1944 został przez Niemców w Prużanach aresztowany i w grudniu 1944 pisał z obozu koncentracyjnego w Gross-Rosen, a odtąd zaginął bez śladu.

Wzywa się wyżej wymienionych zaginionych, by w terminie do dnia 28 lutego 1948 zgłosili się w Sądzie Grodzkim w Nowym Tomyślu, pokój nr 2, w przeciwnym razie mogą być uznani za zmarłych.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionych, by w terminie powyższym doniosły Sądowi.

Nowy Tomyśl, dnia 10 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

341

Nr Zg. 46/47. Pelagia Zientara, zamieszkała w Gębicach, powiatu mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Bolesława Zientare, ur. 12 marca 1907 r. w Bronisławiu, powiatu mogileńskiego, syna Józefa Zientary i tegoż żony Franciszki z d. Pietrzak, ostatnio zamieszkałego w Gębicach, powiatu mogileńskiego.

Według zapodań wnioskodawczyni Bolesław Zientara został w roku 1941 wywieziony do Niemiec, w czerwcu 1944 r. osadzony w obozie w Hamburgu, następnie w Neugamme. Ostatnią wiadomość od męża otrzymała w styczniu 1945 r. i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie najpóźniej do dnia 21 kwietnia 1948 r. godz. 9-tej przedpołudniem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 7 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

342

Zg. 44/47. Jakub Dembiński zamieszkały w Trzemesznie, powiatu mogileńskiego, wniósł o uznanie za zmarłego Stanisława Dembińskiego, ur. 15 kwietnia 1909 r. w Otocznej, powiatu wrzesińskiego, syna Jakuba Dembińskiego i tegoż żony Agnieszki z d. Kędziora, robotnika, ostatnio zamieszkałego w Trzemesznie.

Według zapodań wnioskodawcy Stanisław Dembiński wyjechał z Bauzugiem do Niemiec, ostatnią wia-

domość otrzymał od niego w grudniu 1944 r. z miejscowości Hümme, powiat Hofgeismar i odtąd wszelki ślad po nim zaginął. W chwili wkraczania wojsk amerykańskich, miał prawdopodobnie być zlagrowany z innymi w miejscowości Eisenach.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie najpóźniej do dnia 21 kwietnia 1948 r. godziny 9-tej przedpołudniem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 7 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

343

Zg. 68/47. Władysława Styrnyk zamieszkała w Gębicach, powiatu mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Piotra Styrnyka, ur. 8 sierpnia 1906 r. w Mistkowicach, powiat Sambor, syna Mikołaja i Stefanii z d. Pyzyk, robotnika, ostatnio zamieszkałego w Gębicach. Według zapodań wnioskodawczyni, wyżej wymieniony został 25 września 1939 r. przez niemców aresztowany i odstawiony do Mogilna, następnie stamtąd 3 lutego 1940 r. wywieziony w niewiadomym kierunku i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie najpóźniej do 1 lutego 1948 r. godz. 9-tej przed południem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 6 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

344

Nr Zg. 47/47. Zofia Wojtczak z domu Gaca, zamieszkała w Zieleniu, powiatu mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Szczepana Wojtczaka, ur. 24 grudnia 1910 r. w Bieślinie, powiatu mogileńskiego, syna Stanisława i Marianny z d. Grabska, robotnika, ostatnio zamieszkałego w Zieleniu.

Według zapodań wnioskodawczyni, Szczepan Wojtczak został 24 sierpnia 1939 r. wcielony do wojska polskiego jako rezerwista do 18 Pułku Ułanów w Grudządzu i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie najpóźniej do dnia 20 kwietnia 1948 r. godziny 9-tej przedpołudniem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 7 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

130

R. M. 950. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 950 co następuje:

Kontraktem notarialnym z dnia 2 września 1947 r., ustanowili małżonkowie Maksymilian i Cecylia z Woitasów Trafisowie, zam. w Grobii, powiatu międzychodzkiego, ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Międzychód, dnia 11 września 1947 r. — Sąd Grodzki.

131

R. M. 949. Do rejestru małżeńskich spraw majątkowych wpisano dziś na stronie 949 co następuje:

Kontraktem notarialnym z dnia 30 sierpnia 1947 r. ustanowili małżonkowie Roman i Benigna z Patanów Saporowie, zam w Grobii, pow. Międzychód, ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Międzychód, dnia 11 września 1947 r. — Sąd Grodzki.

132

R. M. 951. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 951 co następuje:

Kontraktem notarialnym z dnia 22 września 1947 r., ustanowili małżonkowie Nowak Franciszek i Zofia z d. Paschke, z Kwilcza, powiatu międzychodzkiego, ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Międzychód, dnia 4 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

133

R. M. 948. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Sądu Grodzkiego w Międzychodzie R. M. 948 wpisano, że prawomocnym postanowieniem Sądu Grodzkiego w Międzychodzie z dnia 30 maja 1947 r. III. Ns. 32/47 ustanowiono między małżonkami Kubackim Józefem, zam. w Pszczewie-Wybudowanie, pow. Międzyrzecz i Władysławą Kubacką z domu Sroka, zam. w Upartowie, powiat Międzychód, w miejsce dotychczasowego ustroju ustawowego majątkowo-małżeńskiego, ustrój rozdzielności majątkowej.

Międzychód, duia 7 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

134

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 3 października 1947 r. na stronie 2877, że małżonkowie Toś Stanisław, rolnik w Biskupicach i Anna z d. Toś, kontraktem notarialnym z dnia 17 października 1946 r. Nr Rep. 333 notariusza Ostrowicza w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywil. z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Śmigiel, dnia 3 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za IV kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 50,— zł.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4923 Poznański Dziennik Wojewódzki

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1 w Poznaniu, Składowa 3 — 2152/47

K-30886